

Ukaz o proglašenju Zakona o potvrđivanju Konvencije Međunarodne organizacije rada o promotivnom okviru za bezbjednost i zdravlje na radu broj 187

Proglašavam **Zakon o potvrđivanju Konvencije Međunarodne organizacije rada o promotivnom okviru za bezbjednost i zdravlje na radu broj 187**, koji je donijela Skupština Crne Gore 25. saziva, na petoj sjednici prvog redovnog (proljećnjeg) zasjedanja u 2015. godini, dana 16. jula 2015. godine.

Broj: 01-703/2

Podgorica, 24.07.2015. god.

Predsjednik Crne Gore,
Filip Vujanović, s.r.

Na osnovu člana 82 stav 1 tačka 17 i člana 91 stav 1 Ustava Crne Gore, Skupština Crne Gore 25. saziva, na petoj sjednici prvog redovnog (proljećnjeg) zasjedanja u 2015. godini, dana 16. jula 2015. godine, donijela je

Zakon o potvrđivanju Konvencije Međunarodne organizacije rada o promotivnom okviru za bezbjednost i zdravlje na radu broj 187

Zakon je objavljen u "Službenom listu CG - Međunarodni ugovori", br. 8/2015 od 30.7.2015. godine.

Član 1

Potvrđuje se Konvencija Međunarodne organizacije rada o promotivnom okviru za bezbjednost i zdravlje na radu broj 187, usvojena u Ženevi, 15. juna 2006. godine, u originalu na engleskom i francuskom jeziku.

Član 2

Tekst Konvencije iz člana 1 ovog zakona, u originalu na engleskom i u prevodu na crnogorski jezik, glasi:

KONVENCIJA O PROMOTIVNOM OKVIRU ZA BEZBJEDNOST I ZDRAVLJE NA RADU BROJ 187

Opšta konferencija Međunarodne organizacije rada, sazvana u Ženevi od strane Upravljačkog odbora Međunarodne kancelarije rada, koja se sastala na svom devedeset i petom zasjedanju dana 31. maja 2006. godine,

Prepoznavajući da postoji ogroman broj profesionalnih povreda, bolesti i smrtnih slučajeva, kao i potreba za nastavkom aktivnosti u cilju smanjenja ovog broja, i

Podsjećajući da je zaštita radnika od bolesti, poremećaja zdravlja i povreda koja proističe iz radnog odnosa među ciljevima Međunarodne organizacije rada kako je precizirano u njenom Ustavu, i

Prepoznajući da profesionalne povrede, bolesti i smrtni slučajevi imaju negativne posljedice na produktivnost i privredni i društveni razvoj, i Ističući stav III (g) Filadelfijske deklaracije, kojim se predviđa da Međunarodna organizacija rada ima svečanu obavezu da među zemljama razvija svjetske programe kojima se ostvaruje odgovarajuća zaštita života i zdravlja radnika u svim zanimanjima, i

Imajući na umu MOR Deklaraciju o osnovnim principima i pravima na radu i njenu primjenu i praćenje iz 1998, i

Ističući Konvenciju o bezbjednosti i zdravlju na radu, 1981, (br. 155),

Preporuku o bezbjednosti i zdravlju na radu, 1981, (br. 164) i druge instrumente Međunarodne organizacije rada od značaja za promotivni okvir za bezbjednost i zdravlje na radu, i

Podsjećajući da je unapređenje bezbjednosti i zdravlja na radu dio programa Međunarodne organizacije rada za ostvarivanje dostojanstvenog rada za sve, i

Podsjećajući na Zaključke o aktivnostima MOR-a u vezi sa standardima u oblasti bezbjednosti i zdravlja na radu - globalnom strategijom koju je usvojila Međunarodna konferencija rada na svojoj 91. sjednici (2003) posebno u pogledu obaveza da se da prioritet bezbjednosti i zdravlju na radu u nacionalnim programima rada, i

Naglašavajući značaj neprekidnog unapređivanja nacionalne preventivne kulture bezbjednosti i zdravlja na radu, i

Budući da je donijela odluku da se usvoje neki prijedlozi u pogledu bezbjednosti i zdravlja na radu, kao četvrtoj tački dnevnog reda sjednice, i

Budući da je odlučila da ovi prijedlozi dobiju vid međunarodne Konvencije;

Usvaja na današnji dan, 15. juna 2006. godine, sljedeću Konvenciju pod nazivom Konvencija o promotivnom okviru za bezbjednost i zdravlje na radu, 2006.

I. DEFINICIJE

Član 1

Za potrebe ove Konvencije:

(a) izraz "nacionalna politika" označava nacionalnu politiku bezbjednosti i zdravlja na radu i radnom okruženju izrađenoj u skladu sa principima iz člana 4. Konvencije o bezbjednosti i zdravlju na radu, 1981 (br. 155);

(b) izrazi "nacionalni sistem bezbjednosti i zdravlja na radu", ili "nacionalni sistem" označavaju infrastrukturu koja pruža osnovni okvir za sprovođenje nacionalne politike i nacionalnih programa bezbjednosti i zdravlja na radu;

(c) izrazi "nacionalni program bezbjednosti i zdravlja na radu" ili "nacionalni program" označavaju svaki nacionalni program koji sadrži ciljeve koje treba ostvariti u unaprijed utvrđenom roku, prioritete i sredstva djelovanja formulisane sa namjerom da se poboljša bezbjednost i zdravlje na radu, kao i sredstva kojima će se procijeniti ostvareni napredak;

(d) izraz "nacionalna preventivna kultura bezbjednosti i zdravlja na radu" označava kulturu u kojoj se na svim nivoima poštuje pravo na bezbjedno i zdravo radno okruženje, gdje Vlada, poslodavci i radnici aktivno učestvuju u obezbjeđivanju bezbjednog i zdravog radnog okruženja kroz sistem definisanih prava, obaveza i dužnosti i gdje se načelu preventivnosti daje najveći prioritet.

II. CILJ

Član 2

1. Svaka članica koja ratifikuje ovu Konvenciju obavezuje se na promociju stalnog poboljšavanja bezbjednosti i zdravlja na radu u cilju prevencije profesionalnih povreda, bolesti i smrtnih slučajeva, kroz razvoj, u dogovoru sa reprezentativnim organizacijama poslodavaca i radnika, nacionalne politike, nacionalnog sistema i nacionalnog programa.

2. Svaka članica obavezuje se da aktivno preduzima korake ka postizanju progresivno bezbjednijeg i zdravog radnog okruženja kroz nacionalni sistem i nacionalne programe bezbjednosti i zdravlja na radu uzimajući u obzir principe iz instrumenata Međunarodne organizacije rada (MOR) od značaja za promotivni okvir za bezbjednost i zdravlje na radu.

3. Svaka članica, u dogovoru sa reprezentativnim organizacijama poslodavaca i radnika, ima obavezu da periodično razmatra koje mjere bi se mogle preduzeti da bi se ratifikovale odgovarajuće Konvencije MOR-a o bezbjednosti i zdravlju na radu.

III. NACIONALNA POLITIKA

Član 3

1. Svaka članica obavezuje se da promovise bezbjednost i zdravlje radnog okruženja kroz formulisanje nacionalne politike.

2. Svaka članica obavezuje se da promovise i unapređuje, na svim relevantnim nivoima, pravo radnika na bezbjedno i zdravo radno okruženje.

3. Prilikom formulisanja nacionalne politike, svaka članica, u skladu sa nacionalnim uslovima i praksom i u dogovoru sa reprezentativnim organizacijama poslodavaca i radnika, ima obavezu da promovise osnovna načela kao što su: procjena profesionalnih rizika i opasnosti na radu; borba protiv profesionalnih rizika ili opasnosti na izvoru; razvoj nacionalne preventivne kulture bezbjednosti i zdravlja na radu, koja uključuje informisanje, konsultovanje i obuku.

IV. NACIONALNI SISTEM

Član 4

1. Svaka članica obavezuje se da uspostavi, održava, progresivno razvija i periodično preispituje nacionalni sistem bezbjednosti i zdravlja na radu, u dogovoru sa reprezentativnim organizacijama poslodavaca i radnika.

2. Nacionalni sistem bezbjednosti i zdravlja na radu obuhvata, između ostalog:

(a) zakone i propise, kolektivne ugovore gdje je to moguće, i bilo koje druge relevantne instrumente o bezbjednosti i zdravlju na radu;

(b) organ ili tijelo, ili organe ili tijela, nadležne za bezbjednost i zdravlje na radu, imenovane u skladu sa nacionalnim zakonom i praksom;

(c) mehanizme za obezbjeđivanje poštovanja nacionalnih zakona i propisa, uključujući i sisteme inspekcije;

(d) planove za unapređivanje (promociju), na nivou preduzeća, saradnje između posloводства, radnika i njihovih predstavnika kao bitnog elementa preventivnih mjera u vezi sa radnim mjestom.

3. Nacionalni sistem bezbjednosti i zdravlja na radu sastoji se, gdje je to moguće, iz:

(a) nacionalnog savjetodavnog tripartitnog, jednog ili više tijela, koja rješavaju pitanja bezbjednosti i zdravlja na radu;

(b) informativne i savjetodavne službe o bezbjednosti i zdravlju na radu;

(c) predviđene obuke o bezbjednosti i zdravlju na radu;

(d) službe bezbjednosti i zdravlja na radu, u skladu sa nacionalnim zakonom i praksom; (e) istraživanja bezbjednosti i zdravlja na radu;

(f) mehanizma za prikupljanje i analizu podataka o profesionalnim povredama i bolestima, uz uzimanje u obzir relevantnih instrumenata MOR-a;

(g) predviđene saradnje sa relevantnim sistemima osiguranja i socijalne sigurnosti od profesionalnih povreda i bolesti;

(h) mehanizama podrške za progresivno unapređivanje uslova bezbjednosti i zdravlja na radu u mikro-preduzećima, u malim i srednjim preduzećima i neformalnoj ekonomiji.

V. NACIONALNI PROGRAM

Član 5

1. Svaka članica obavezuje se da propiše, sprovodi, prati, procjenjuje i periodično preispituje nacionalni program bezbjednosti i zdravlja na radu u dogovoru sa reprezentativnim organizacijama poslodavaca i radnika.

2. Nacionalni program treba da:

(a) promovise razvoj nacionalne preventivne kulture bezbjednosti i zdravlja;

(b) doprinese zaštiti radnika kroz eliminaciju ili svodenje na najmanju mjeru, do mjere do koje je praktično izvodljivo, opasnosti i rizika u vezi sa radnim mjestom, u skladu sa nacionalnim zakonom i praksom, u cilju sprječavanja profesionalnih povreda, bolesti i smrtnih slučajeva i promocije bezbjednosti i zdravlja na radnom mjestu;

(c) formulan i preispitivan na osnovu analize nacionalne situacije u pogledu bezbjednosti i zdravlja na radu, uključujući analizu nacionalnog sistema bezbjednosti i zdravlja na radu;

(d) uključiti cijeve i pokazatelje progressa;

(e) da bude podržan, gdje je to moguće, kroz druge dopunske (komplementarne) nacionalne programe i planove kojima će se pomoći progresivno ostvarivanje bezbjednog i zdravog radnog okruženja.

3. Najviši nacionalni organi imaju obavezu da široko publikuju i, do mjere do koje je moguće, zvanično odobravaju i operacionalizuju nacionalni program.

VI. ZAVRŠNE ODREDBE

Član 6

Ovom Konvencijom ne revidira se nijedna međunarodna Konvencija ili preporuka rada.

Član 7

Zvanične ratifikacije ove Konvencije moraju se saopštiti generalnom direktoru Međunarodne kancelarije rada zbog registracije.

Član 8

1. Ova Konvencija obavezujuća je za one članice Međunarodne organizacije rada čije su ratifikacije registrovane kod generalnog direktora Međunarodne kancelarije rada.

2. Ona stupa na snagu dvanaest mjeseci od datuma kada je ratifikacija dvije članice registrovana kod generalnog direktora.

3. Znači da ova Konvencija stupa na snagu za svaku članicu dvanaest mjeseci od datuma kada je njena ratifikacija registrovana.

Član 9

1. Članica koja je ratifikovala ovu Konvenciju može da je se odrekne nakon isteka perioda od deset godina od datuma njenog prvog stupanja na snagu, aktom proslijeđenim generalnom direktoru Međunarodne kancelarije rada na registraciju. Ovo odricanje ne smije stupiti na snagu pre isteka jedne godine od datuma njegovog registrovanja.

2. Svaka članica koja je ratifikovala ovu Konvenciju, a koja nije u periodu od godinu dana nakon isteka perioda od deset godina pomenutog u prethodnom stavu, ostvarila pravo na odricanje predviđeno ovim članom, biće obavezana za naredni period od deset godina, i nakon toga, može da se odrekne ove Konvencije u prvoj godini svakog novog perioda od deset godina, u skladu sa uslovima predviđenim ovim članom.

Član 10

1. Generalni direktor Međunarodne kancelarije rada obavezan je da obavijesti sve članice Međunarodne organizacije rada o registraciji svih ratifikacija i odricanja koje su dostavile članice Organizacije.

2. Kada je obavještenje članice Organizacije o registraciji druge ratifikacije saopšteno, generalni direktor ima obavezu da skrene pažnju članicama Organizacije na datum kada će Konvencija stupiti na snagu.

Član 11

Generalni direktor Međunarodne kancelarije rada dužan je da saopšti Generalnom sekretaru Ujedinjenih nacija na registrovanje u skladu sa članom 102 Povelje Ujedinjenih nacija sve pojedinosti svih ratifikacija i odricanja koja su registrovana.

Član 12

Onda kada smatra da je neophodno, Upravljački odbor Međunarodne kancelarije rada ima obavezu da predstavi Opštoj konferenciji izvještaj o djelovanju ove Konvencije i da ispita koliko je poželjno da se pitanje njenog preispitivanja stavi na dnevni red Konferencije.

Član 13

1. U slučaju da se na Konferenciji usvoji nova Konvencija kojom se preispituje (tj. revidira) ova Konvencija, tada, osim ako novom Konvencijom nije drugačije predviđeno:

(a) ratifikacija od strane neke članice nova revidirana Konvencija ipso jure znači i neposredno odricanje od ove Konvencije, bez

obzira na odredbe gore pomenutog člana 9, ako i kada nova revidirana Konvencija stupi na snagu;

(b) od datuma kada nova revidirana Konvencija stupi na snagu, ova Konvencija prestaje da bude raspoloživa za ratifikaciju od strane članica.

2. Ova Konvencija ostaje u svakom slučaju u snazi u svom datom obliku i sadržini za one članice koje su je ratifikovale, a nisu ratifikovale revidiranu Konvenciju.

Član 14

Obje verzije teksta i na engleskom i na francuskom jeziku imaju podjednaku važnost.

Član 3

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore - Međunarodni ugovori".

Broj 19-2/15-1/4

EPA 815 XXV

Podgorica, 16. jul 2015. godine

Skupština Crne Gore 25. saziva

Predsjednik,
Ranko Krivokapić, s.r.